

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Tdo/23/2019                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 3716010227                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 21.08.2019                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Pavol Farkaš             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2019:3716010227.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudkýň JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Aleny Šiškovéj, v trestnej veci obvinených T. W. a spol., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1, písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 2T/122/2016, na neverejnom zasadnutí 21. augusta 2019 v Bratislave, o dovolaní obvinených 1/ T. W., 2/ T. T., 3/ N. W. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 2. októbra 2018, sp. zn. 23To/89/2018, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolania obvinených 1/ T. W., 2/ T. T. a 3/ N. W. s a odmietajú.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej tiež „okresný súd“) z 19. marca 2018, sp. zn. 2T/122/2016 boli obvinení 1/ T. W. (ďalej tiež „obvinený 1/“) a obvinený 2/ T. T. (ďalej tiež „obvinený 2/“) uznaní vinnými z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a obvinený 3/ N. W. (ďalej tiež „obvinený 3/“) uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

obvinený 1/ T. W. a obvinený 2/ T. T. dňa 01.05.2014 v čase okolo 00.30 hod. v L. X., mestská časť P., na neoplotenej časti parcely č. XXX/X, patriacej Y. L., tohto fyzicky napadli tak, že po tom, ako skupina najmenej desiatich ľudí prišla k predmetnej parcele, po predchádzajúcej slovnej výmene názorov a po upozornení zo strany poškodeného Y. L., aby na jeho pozemok nevstupovali, najskôr obvinený 1/ T. W. rukou zovretou v päst' udrel poškodeného Y. L. do tváre, do oblasti nosa, následkom čoho poškodený Y. L. spadol na zem, kde ho obvinený 1/ T. W. spoločne s obvineným 2/ T. T. a ďalšími nestotožnenými osobami kopali do oblasti celého tela, a to najmenej 10-krát, čím mu spôsobili pomliaždenie temennej oblasti hlavy vpravo s odreninou a krvnou podliatinou, zlomeninu nosa bez posunu úlomkov, pomliaždenie pravej strany hrudníka a pomliaždenie pravého ramena s dobou práceneschopnosti v trvaní 5 dní, pričom uvedené zranenia poškodeného Y. L., bytom P. XXX, okres L. X., obmedzovali v bežnom spôsobe života po dobu 5 dní a po tom, ako ku nim pribehla priateľka poškodeného Y. L., poškodená T. W., dostala sa do konfliktu s obvineným 3/ N. W., ktorý po nej pod vplyvom alkoholu vykrikoval a vulgárne jej nadával, následne do rúk zobral tam sa nachádzajúce

betónové tvárnice a smerom na ňu hodil najmenej dve betónové tvárnice o rozmeroch 25x25x50 cm, pričom jedna z nich ju zasiahla do stehna pravej nohy, následkom čoho poškodená T. W., trvale bytom I. G., U. H. XXX/X, okres L., spadla na zem, čím jej obvinený 3/ N. W. spôsobil pomliaždenie pravého stehna ťažkého stupňa s odreninou a krvnou podliatinou, pomliaždenie dolnej časti predkolenia a podvrtnutie pravého členkového kĺbu s dobou práceneschopnosti v trvaní 14 dní, pričom uvedené zranenia poškodenú T. W. obmedzovali v obvyklom spôsobe života počas doby trvania práceneschopnosti, t. j. 14 dní, a to najmä bolestivosťou poranení a znemožnením vykonávať niektoré pohyby pravou dolnou končatinou, bolestivou chôdzou, nemožnosťou dvíhať ťažké predmety, ako aj obmedzením niektorých hygienických návykov a úkonov.

Za to okresný súd obvinenému 1/ T. W. a obvinenému 2/ T. T. uložil podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) Tr. zák., každému trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Výkon uloženého trestu odňatia slobody obvineným 1/ a 2/ podmiennečne odložil a určil im skúšobnú dobu na 1 rok. Obvineným 1/ a 2/ súd taktiež uložil povinnosť solidárne nahradiť poškodenému Y. L. (ďalej tiež „poškodený“) škodu spôsobenú trestným činom vo výške 966,- eur.

Obvinenému 3/ okresný súd uložil podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu na 1 rok. Súčasne mu uložil povinnosť nahradiť poškodenej T. W. (ďalej tiež „poškodená“), škodu vo výške 885,50 eur.

Proti rozsudku okresného súdu podali obvinení 1/, 2/ a 3/ odvolanie, ktoré Krajský súd v Trenčíne (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 2. októbra 2018, sp. zn. 23To/89/2018 podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podali obvinení 1/, 2/ a 3/ prostredníctvom spoločného obhajcu dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), g) a i) Tr. por., t. j. že malo byť zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu [§ 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.], dovolaním napadnuté rozhodnutie je založené dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom [§ 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.] a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia [§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.].

V dovolaní obvinení 1/, 2/ a 3/ zhodne spochybňovali hodnotenie dôkazov na podklade ktorých bola konštatovaná ich vina zo skutkov kladených im za vinu. Vo vzťahu ku skutku výtržníctva kladenému za vinu obvineným 1/ a 2/ namietali, že v základnom trestnom konaní nebol vykonaný žiaden dôkaz preukazujúci im spáchanie skutku, že súdy sa nevysporiadali so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, dožadovali sa uplatnenia zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Konkrétne spochybňovali hodnovernosť výpovedí svedkov T. L., W. V. a I. L. tvrdením, že výpovediam týchto svedkov nemožno prikladať váhu nezainteresovaných svedkov, nakoľko sú v blízkom rodinnom vzťahu k poškodenému a poškodenej. Podľa ich názoru vykonaným dokazovaním nebolo hodnoverne preukázané, že kopali poškodeného do oblasti celého tela a to najmenej 10-krát. Za nepodložené a nepreukázané označili vyhodnotenie vykonaných dôkazov odvolacím súdom, ktorý konštatoval, že „z vykonaného dokazovania vyplynuli logické a nezvratné dôkazy o vine obžalovaných, ktoré navzájom tvorili ucelenú a ničím nenarušenú reťaz“. Za rozporný obvinení označili skutkový záver okresného súdu, podľa ktorého konfliktnú situáciu s poškodeným vyprovokovali svojím agresívnym správaním. Vyššie uvedený skutkový záver súdov o napadnutí poškodeného obvinenými 1/ a 2/ spochybňovali ďalej s poukazom na výpovede svedkov U. L., Mgr. I. L., W. V., ktorí nevedeli uviesť kto zaútočil ako prvý, resp. či to bol poškodený alebo obvinení 1/ a 2/, pričom výpoveď jediného svedka T. L. potvrdzujúceho výpoveď poškodeného má byť v rozpore s výpoveďou svedkov T. O. a Y. G.. Svedok Y. G., ktorý bol svedkom incidentu a vypovedal, že to bol poškodený, ktorý vybehol s palicou na obvineného 1/ a zahnal sa ňou, pričom poškodený sám pripustil, že palicu držal. Uvedené skutočnosti (vyplyývajúce z iného hodnotenia dôkazov ako uskutočnili súdy v základnom konaní - pozn. dovolacieho súdu) svedčia v prospech obvinených 1/ a 2/ a v konaní tak nebolo preukázané, že spáchali skutok výtržníctva. Keďže obvineným 1/ a 2/, podľa ich dovolacej argumentácie, nebola preukázaná vina je dovolaním napadnuté

rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Vo vzťahu ku skutku ublíženia na zdraví kladenému za vinu obvinenému 3/, dovolatelia namietali, že odôvodnenie rozsudku okresného súdu je v rozpore so zásadou prezumpcie neviny. K hodnoteniu svedeckej výpovede W. V. uviedli, že jej výpoveď je rozporná, neobjektívna, nakoľko sa jedná o sestru poškodenej a k rekognícii obvineného 3/ svedkyňou W. V. na hlavnom pojednávaní došlo „v dôsledku naliehania súdu a prokurátorky“, hoci tesne pred tým uviedla, že tvár páchatel'a hádzajúceho tvárnice po jej sestre si nepamätá. S poukazom na publikované rozhodnutie R 54/1990 obvinení namietali nezákonnosť rekognície obvineného 3/ vykonanej na hlavnom pojednávaní dňa 13. februára 2017 svedkyňou W. V., ad 1/ kvôli údajnému nátlaku zo strany súdu, aby sa svedkyňa vyjadrila a ukázala na niektorú osobu prítomnú na hlavnom pojednávaní, ad 2/ svedkyňa sa pred hlavným pojednávaním stretla s obvineným na chodbe súdu a bola taktiež prítomná v pojednávacej miestnosti počas zisťovania prítomnosti obvinených, kedy bol N. W. predstavený ako obvinený 3/. Svedeckú výpoveď W. V. tak, podľa názoru obvinených, nemožno pokladať za dôkaz usvedčujúci obvineného 3/ zo skutku ublíženia na zdraví a vykonaná rekognícia predstavuje nezákonne vykonaný dôkaz. Dovolatelia poukázali na nález Ústavného súdu Českej republiky z 14. mája 2008, sp. zn. II. ÚS 2014/2017, v ktorom sa uvádza, že „.....všeobecné súdy sa nikdy nesmú stavať do pozície pomocníka verejnej žaloby usilujúceho taktiež o odsúdenie“.

V ďalšej časti dovolania obvinení namietali spôsob hodnotenia dôkazov vykonaných súdom. K znaleckému posudku vypracovanému znalcom MUDr. Hajtmanom uviedli, že tento posudok, keďže sa zaoberal iba mechanizmom vzniku zranení poškodených, ešte nijako nepreukazuje, že zranenia boli spôsobené práve obvinenými. Znalcovi boli kladené neprípustné „sugestívne otázky“ ako napríklad „či mohli zranenia vzniknúť spôsobom, ako to popisujú vo svojich výpovediach poškodení?“ a jeho zistenia týkajúce sa zranenia členku poškodenej sú neúplné, nekonkrétne a nepreukazujúce, že zranenie spôsobila hodená betónová tvárnica.

V časti týkajúcej sa prečinu ublíženia na zdraví obvinení namietali, že v priebehu konania nebol preukázaný úmysel obvineného 3/ ublížiť poškodenej na zdraví, a teda nebola naplnená skutková podstata tohto prečinu podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

Porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvinení nachádzali v tom, že v konaní bol odmietnutý ich návrh na vykonanie dokazovania previerkou výpovedí svedkov na mieste činu. Odmietnutím vyššie uvedeného návrhu na dokazovanie malo byť nielen porušené ich právo na obhajobu zásadným spôsobom, ale aj požiadavka náležitého zistenia skutkového stavu zakotvená v § 2 ods. 10 Tr. por.

Podľa názoru dovolateľov súdy sa nedostatočne vysporiadali s okolnosťou uvádzanou viacerými svedkami a to, že na nich mal niekto pred incidentom hádzať kamene, a tiež prečo k pozemku poškodeného prišla akási skupina ľudí. V závere dovolania obvinení 1/, 2/ a 3/ opätovne popreli spáchanie skutkov kladených im za vinu, obvinení 1/ a 2/ popreli násilné napadnutie poškodeného a obvinený 3/ poprel, že by do poškodenej hodil betónovú tvárnicu.

V závere dovolania obvinení navrhli, aby dovolací súd, podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením krajského súdu bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo v ustanovení § 2 ods. 9, § 2 ods. 10 Tr. por. v ich neprospech, aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu vo výrokoch o vine a treste a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvinených sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Považská Bystrica, ktorá navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvinených 1/, 2/ a 3/ odmietol podľa § 382 písm. c) Tr. por., nakoľko dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), g) a i) Tr. por. nie sú dané. Poukázala na

výsledky doplneného dokazovania výsluchom svedkov, z ktorých vyplynulo, že svedkovia si presne nepamätali na konflikt, resp. na to, kto bol na ňom presne zúčastnený. Viacerí svedkovia boli priatelia či už obvinených alebo poškodených, vypovedali vyhýbavo v snahe nikoho nepoškodiť. Na druhej strane svedkovia Y. L. a T. L. jednoznačne potvrdili, že obvinení 1/ a 2/ napadli poškodeného Y. L. a aj zhodne popisali, akým spôsobom. Svedkovia T. O. a Y. G. videli ako poškodeného bili viacerí útočníci a na mieste konfliktu videli aj obvinených 1/ a 2/. Teda ich výpovede nie sú v rozpore s výpoveďou poškodeného a T. L.. Svedkyňa W. V. videla obvineného 1/ ako bije poškodeného Y. L. a zapamätala si, že mal oblečenú červenú mikinu. Ohľadom rekognície obvineného 3/ je zrejmé, že svedkyňa W. V. o ňom hovorila ako o útočníkovi už v prípravnom konaní, sama popísala útok a uviedla, že jej ostatní povedali ako sa volá. K namietanému zásadnému porušeniu práva na obhajobu - odmietnutím návrhu na vykonanie dôkazu, uviedla, že za zásadné porušenie práva na obhajobu nemožno považovať rozsah a obsah vlastnej úvahy súdu alebo orgánu činného v trestnom konaní o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 a ods. 11 Tr. por., ako aj vlastné hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. S poukazom ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. prokurátorka dôvodila, že dovolací súd nie je oprávnený skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku súdmi v základnom konaní a bližšie sa venovala právnej povahe dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobami oprávnenými na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že dovolatelia pred podaním dovolania využili svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne zistil, že v prípade dovolania T. W., T. T. a N. W. je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí.

Primárne je potrebné uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené len k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne daných procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, resp. jeho procesný výsledok.

Jednotlivé dovolacie dôvody, ktoré môže dovolateľ uplatňovať sú zákonom dané taxatívne, teda formou uzavretého výpočtu, pričom z hľadiska obsahu, dôvody dovolania [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Tr. por.], v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, sú koncipované podstatne užšie. Dôvody dovolania sú teda užšie a striktne obmedzené, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota vyplývajúca z právoplatnosti rozhodnutia a nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a aby dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie odvolanie“. V dovolacom konaní je možné uplatňovať predovšetkým právne námietky a nie námietky proti správnosti a úplnosti zistenia skutku v základnom konaní, pretože správnosť zistenia skutku dovolací súd nemôže, ani skúmať a ani meniť [§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.].

V neposlednom rade rozsah prieskumnej činnosti v dovolacom konaní je v porovnaní s odvolacím konaním, taktiež obmedzený (§ 384 a § 385 Tr. por.), v dôsledku čoho významnú úlohu v dovolacom konaní zohráva vymedzenie namietaných väd, resp. chýb zo strany dovolateľov, ktoré majú naplňať niektorý z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Tr. por. K otázke vymedzenia väd, resp. chýb a ich priradenia k jednotlivým dovolacím dôvodom pozri R 120/2012.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Judikátúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle vyššie citovaného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. poníma ako súbor viacerých procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup orgánov činných v trestnom konaní pri reakcii na uplatnenie obhajovacích práv obvineným a obhajcom. Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože relevantným dovolacím dôvodom v zmysle tohto zákonného ustanovenia nie je akékoľvek porušenie práva na obhajobu, ale len také porušenie tohto práva, ktoré z hľadiska následkov, dopadov porušenia na výsledok konania, treba pokladať za zásadné porušenie práva na obhajobu.

Z obsahu dovolania obvinených v súvislosti s vyššie uvedeným dovolacím dôvodom [§ 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.] vyplývajú predovšetkým ich výhrady k tomu, ako sa okresný súd vysporiadal s ich návrhom na vykonanie dokazovania - preverenie svedeckých výpovedí na mieste činu podľa § 158 Tr. por. Judikátúra dovolacieho súdu uverejnená pod č. R 116/2014 v súvislosti s návrhmi na vykonanie dokazovania a zásadným porušením práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. konštatuje nasledovné : „Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. vyžaduje, aby bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Nie je ním len všeobecné právo obvineného zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní a súdom (§ 34 Tr. por.), ale aj právo na navrhovanie dôkazov priamo obvineným alebo prostredníctvom obhajcu (§ 34 ods. 1, § 44 ods. 2 Tr. por.). Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva aj v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť (§ 272 ods. 3 Tr. por.), alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Tr. por.)". Zjednodušene povedané, obvinený je v rámci práva na obhajobu oprávnený navrhnovať dôkazy a určitý dôkaz aj sám zabezpečiť, ale je na úvahe orgánov činných v trestnom konaní a súdu, ktoré z dôkazov vykoná, resp. zabezpečí. V rámci práva na obhajobu, v konaní pred súdom je povinnosťou súdu sa zaoberať každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu, buď vyhovieť alebo ho odmietnuť alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (pozri R 116/2014). V trestnej veci obvinených okresný súd odmietol vykonanie navrhovaného dôkazu, čiže nemožno mu vytýkať, že procesne nereagoval na dôkazný návrh obvinených. Pokiaľ obvinení bližšie namietali dôvod odmietnutia (nepodstatnosť, nepotrebnosť) ich dôkazného návrhu podľa § 272 ods. 3 Tr. por., dovolací súd v rámci dovolacieho konania, nie je oprávnený preskúmať či súdy v základnom konaní správne odmietli vykonať dôkazy navrhované stranami podľa § 272 ods. 3 Tr. por., pretože by to odporovalo viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkovým stavom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. veta za bodkočiarkou, podľa ktorej „správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nesmie skúmať a meniť." ( porovnaj aj R 7/2011).

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Vyššie citovaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. vyžaduje, aby dovolaním napadnuté rozhodnutie bolo založené v rozhodujúcej miere na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť, že zistenie skutku nebýva zväčša založené iba na jednom dôkaze, ale naopak na viacerých dôkazoch, ktoré sa navzájom podporujú, prípadne dopĺňajú tak, že spoločne preukazujú všetky jednotlivé skutkové okolnosti.

Vina obvineného 3/ zo spáchania skutku ublíženia na zdraví bola v základnom konaní konštatovaná (str. 8, ods. 2 rozsudku okresného súdu) na podklade svedeckej výpovede poškodenej T. W., svedeckej výpovede W. V., lekáorskými správami a závermi znaleckého posudku. V danom prípade treba dať za pravdu obvineným, že zistenie totožnosti páchatel'a skutku ublíženia na zdraví svedkyňou W. V. (ďalej tiež „rekognícia") na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom dňa 13. februára 2017, v rámci výsluchu vyššie uvedenej svedkyne, nebola vykonaná zákonným spôsobom, pretože osoba obvineného 3/ N. W. bola stotožňujúcej osobe - svedkyňi W. V. ukázaná ešte pred samotnou rekogníciou, keďže

svedkyňa videla obvineného 3/ už pri otvorení hlavného pojednávania (pozri aj R 54/1990).

Podľa § 126 ods. 1 Tr. por. ak sa má výsluchom zistiť totožnosť nejakej osoby alebo veci, vyzve sa obvinený, aby ju opísal. Až potom sa mu má osoba alebo vec ukázať, a to medzi viacerými osobami podobného zovňajšku alebo vecami toho istého druhu.

V dôsledku nezákonného vykonania rekognície okresným súdom nemožno použiť v trestnom konaní tento dôkaz a aj informácie získané nasledujúcim výsluchom svedkyne W. V. na hlavnom pojednávaní dňa 13. februára 2017. Použiteľná zostáva tá časť výsluchu svedkyne, ktorá predchádzala vykonaniu rekognície, pretože nie je zaťažená nezákonnosťou pri vykonávaní výsluchu tejto svedkyne.

Ako už dovolací súd v úvode k vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. zmienil, pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu sa vyžaduje, aby napadnuté rozhodnutie bolo založené v rozhodujúcej miere na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Po akceptácii argumentácie obvinených o nezákonnosti vykonania rekognície obvineného 3/ svedkyňou (viď vyššie), zostali ako usvedčujúce dôkazy o vine obvineného 3/, výpoveď poškodenej T. W., časť svedeckej výpovede W. V. do okamihu rekognície, lekárske správy o zraneniach poškodenej a výsluch znalca z odboru súdne lekárstvo - chirurgia. Poškodená T. W. ako priama svedkyňa poskytla najkomplexnejšiu usvedčujúcu výpoveď, tak o osobe páchatľa (obvinený 3/), mechanizme vzniku zranenia (hodenie betónovej tvárnice a jej sklznutie na členok), mieste a čase útoku na jej osobu, ako aj ku skutku výtržníctva. Jej svedecká výpoveď bola podporená použiteľnou časťou výpovede svedkyne W. V. (mechanizmus zranenia - hodenie betónovej tvárnice na poškodenú) a bola taktiež podporená lekáorskými správami o zistených zraneniach poškodenej a výsluchom znalca, ktorý sa vyjadril k mechanizmu vzniku zranení poškodenej v smere, že jej zranenia z pohľadu súdneho lekárstva zodpovedajú tomu ako popísala mechanizmus ich vzniku. Za takéhoto dôkazného stavu, vyplývajúceho z procesne zákonných dôkazov nemožno akceptovať tvrdenie obvinených, že dovolaním napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., nakoľko vyššie uvedené dôkazy v celom svojom komplexe preukazujú skutkové okolnosti trestného činu ublíženia na zdraví kladeného za vinu obvinenému 3/ tak, ako sú uvedené v tzv. skutkovej vete rozsudku okresného súdu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Dovolací súd hodnotí zistený skutkový stav vyjadrený v tzv. skutkovej vete v rámci konania o dovolaní len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu súdmi nižších stupňov. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu súdmi v základnom, pôvodnom konaní, dovolací súd nesmie skúmať a meniť. Preto všetky skutkové námietky, ktorými obvinení napádali správnosť a úplnosť zistených skutkov vyjadrených v tzv. skutkovej vete rozsudku okresného súdu alebo smerujúce proti hodnoteniu dôkazov, na podklade ktorých súdy v základnom konaní ustálili skutkový stav, sú v dovolacom konaní irelevantné a nemožno ich podriaďiť pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Vyššie uvedené platí predovšetkým pre dovolacie námietky obvinených, založené na tvrdeniach, že v základnom konaní nebolo preukázané, že sa dopustili konania uvedeného v skutkovej vete, že sa súdy nevysporiadali so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, námietky prostredníctvom ktorých spochybňovali, alebo inak ako súdy vyhodnotili obsah výpovedí jednotlivých svedkov alebo závery znaleckého dokazovania a v konečnom dôsledku sa dožadovali uplatnenia zásady „v

pochybnostiach v prospech obvineného". K námietke údajného nepreukázania úmyslu obvineného 3/ ublížiť poškodenej na zdraví, dovolací súd konštatuje, že obvinení sa touto námietkou pohybujú mimo zákonného rámca dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a poukazuje na Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR publikované pod č. S 3/2011, podľa ktorého: „Tento dovolací dôvod [§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.] nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonanými dôkazmi subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný psychický vzťah páchatel'a k spáchaniu trestného činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. tak ako sa prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia.".

Nakoľko obvinení 1/, 2/ a 3/ vadami, ktoré uviedli vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnili nimi uvedené dovolacie dôvody, ani žiadne iné dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí ich dovolanie podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.